

Nederlandse Politiebond (NPB)

Marechaussee Vereniging (MarVer)

Vierdaagse reis naar Colonia Claudia Ara Agrippinensium van 17 t/m 20 oktober 2007

Dag één, woensdag 17 oktober 2007

Het was half elf toen de witte bus van de Betuwe Express het Stationplein van Enschede opreed. Met een brede grijns zagen we Rinus achter het stuur zitten. Enschede was de laatste opstapplaats van de reis naar Keulen, georganiseerd door Izak Mauritz en Henk Slots.

Voordat de koffers in de laadruimte werden opgeborgen vond er eerst een luidruchtige begroeting plaats tussen oude bekenden, die wij in de bus ontdekten.

Veertig personen, die reeds de vorige reis naar Wuppertal hadden meegemaakt, waarvan twee en twintig, die ook aan de reis Leipzig deelnamen, wat een weerzien!

Totaal namen dit jaar 56 personen aan deze reis deel. De jongste dertien en de oudste zeven en tachtig jaar oud.

Al spoedig was de grens naar Duitsland gepasseerd en waren we op weg naar onze eerste bestemming, de bruinkooldagbouw in Garzweiler.

En korte sanitaire stop werd gemaakt bij de Autobahnraststätte Vierwinden. Er ontstond een onverwachte run op de beschikbare braadworsten en de kleine ruimte kon het aantal Nederlanders nauwelijks aan. Vandaar, dat we ook met een vertraging onze reis voortzetten.

In het informatiecentrum van de Rheinisch Westfälische Elektrizitätswerke (RWE) Garzweiler werden wij ontvangen door een enthousiaste medewerkster, die aan de hand van videobeelden een uitvoerig overzicht gaf van de omvang van de bruinkool-dagbouw.

Bruinkool werd in Garzweiler op een oppervlakte van 290 km² afgegraven. Daarbij verdwenen hele dorpen, die op een andere plek weer werden opgebouwd. Zelfs dure autowegen werden niet ontzien.

We waren benieuwd om tijdens de aansluitende rondrit de befaamde reuzenbagger te zien, die een hoogte had van 96 meter en een lengte van 255 meter. Deze haalt dagelijks 240.000 kubieke meter grond af. Alle graafmachines graven per dag een hoeveelheid grond of bruinkool af, waarmee je een goederentrein van 255 km lengte kunt vullen. Helaas was de weg niet geschikt voor onze bus om dicht bij het monster te komen maar zelfs uit de verte bleek hij reusachtig.

Een probleem is het grondwater. Bij de ontginning van een nieuwe put wordt er per minuut zo'n 33.000 liter opgepompt, gelijk aan 99.000 blikjes cola.

Met voldoening hoorden wij, dat het maanlandschap veroorzaakt door de bruinkoolwinning, gerecultiveerd in de vorm van bossen en landbouwgebied aan de bevolking terug wordt gegeven.

Van Garzweiler waren er het maar 15 kilometer naar het plaatsje Pulheim, waar wij kwartiermaakten in het hotel Ascari. Zoals bij de vorige reizen had Izak ook deze keer een voortreffelijk hotel gevonden: heldere, frisse kamers, van alle gemakken voorzien.

Omstreeks 19.00 uur gingen wij aan tafel. Helaas bleek de eetzaal niet ruim genoeg om plaats te bieden aan alle deelnemers en werd er in twee groepen gegeten.

Enkele "diehards" bleven later nog aan de bar hangen maar de meesten verlangden toch naar hun bed.

Dag twee, donderdag 18 oktober 2007.

Het euvel bij dit soort reizen is, dat je altijd vroeg uit de veren moet. Er wacht immers een heel programma. Na een ietwat chaotisch maar voortreffelijk ontbijt – weer was er plaatsgebrek en te weinig bedienend personeel – zaten wij om 09.00 uur in de bus naar de Colonia Claudia Ara Agrippinensium, pardon, naar Keulen. Wisten wij veel, dat deze oude Romeinse nederzetting naar de beruchte moeder van Nero, Agrippa, was genoemd.

Deze nederzetting was in 2007 inmiddels gegroeid tot 989.700 inwoners. Rinus loodste ons vakkundig door de ochtendspits naar het rechtse Rijnsoever waar wij door Duitse politiecollegae bij het Polizeipräsidium werden opgewacht.

Als inleiding gaven de collegae een boeiende uitleg over organisatie en taken van de politie Keulen en schroomden ook niet over het soms falend inzicht van de overheid te praten. Problemen, die wij tegoed op onze werkvloer meemaakten.

Nadat wij twee groepen hadden gevormd kregen wij een rondleiding door het cellengedeelte en het crisiscentrum van het gebouw. De dienstdoende Commissar gaf een helder uitleg over de beschikbare techniek en liet aan de hand van monitoren enkele politieacties zien, die er op dat moment gaande waren. Er werden jaarlijks meer dan een kwart miljoen berichten ontvangen en het ophelderingspercentage bij misdrijven en overtredingen lag bij 36%. En dan was er tijd voor de bedrijfskantine waar wij op een obligatoire Bratwurst werden getrakteerd.

Na de lunch reden we terug naar het centrum van Keulen, waar twee stadsgidsen gereed stonden om ons iets over de stad en haar Dom te vertellen en met ons een wandeling door de Altstadt te maken. Een leuke wandeling door de steegjes van het oude gedeelte van Keulen zou niet compleet zijn zonder een bezoek aan één van de vele kroegen daar. In het Bierhaus in de Salzgasse (Zoutsteeg) en in Brauhaus Sion maakten we kennis met de favoriete drank van autochtonen, Kölsch.

Onze gids bedolf ons vervolgens met gegevens over de "Dom", gewijd aan de heilige Maria en de apostel Peter. De Dom, waarvan de torens 157 meter hoog zijn, kwam na een bouwtijd van 632 jaar in 1880 gereed. De relikwieën van de heilige drie koningen werden na de derde kruistocht door keizer Barbarossa in 1164 aan Keulen geschonken en worden in een kostbare gouden schrijn nabij het hoofdaltaar bewaard. Grappig is dat de Dom eigenaar van zich zelf is. In het kadaster van Keulen staat hij als eigenaar vermeld.

Ach die arme Rinus. Hij dacht, dat een parkeerverbod in Duitsland niet voor de Betuwe Express gold. De Duitse politie dacht er anders over: fünf und dreißig Euro, mein lieber Mann, aber schnell bitte.

En dan was het weer tijd om naar Pulheim terug te keren. Izak had een verrassing in petto; diner in het restaurant "Alte Rathaus". Het werd een gezellige maaltijd, allen knus bij elkaar en het steak smaakte voortreffelijk.

Dag drie, 19 oktober 2007.

Na een ontbijt zonder problemen, reden wij naar de Fordfabrieken in Keulen. Henry Ford was al in 1921 in Berlijn en 1938 in Keulen begonnen met de assemblage van zijn beroemde T-Ford, maar de volledige productie van diverse Ford-modellen startte pas in 1948 door het toedoen van Conrad Adenauer, toen opperburgemeester van Keulen.

In het voorlichtingscentrum van Ford stond bij onze aankomst de koffie al klaar.

Een film met veel grappige oude opnames vertelde ons over de ontwikkeling van Ford in Duitsland. Hierna stapten wij in een speciaal treintje om vervolgens een rit te maken langs de productielijn waar de types Fiesta en Fusion werden vervaardigd. Ons wachtte een ongelofelijk samenspel van mensen en 700 robots, die in een minutieus programma klaarspeelden, dat elke 37 seconden een rijklare auto van de band rolde, met een dagproductie van omstreeks 1950 voertuigen. Geweldig! Wie een relatiecadeau in de vorm van een Fiesta verwachtte kwam bedrogen uit maar werd wel getroost door een lekkere goulashsoep met een broodje in het voorlichtingscentrum.

De rit ging vervolgens weer naar het rechtse Rijnsoever naar de Kölntriangel, een 103 meter hoge toren van 23 etages. Een razendsnelle lift bracht ons naar de 22 etage en een trap later stonden wij op het dak van de toren, waar we een adembenemend uitzicht hadden op Keulen en omgeving. Er werden talloze kiekjes gemaakt. Jammer, met iets meer zon waren het optimale foto's geworden.

Onder aan de toren stond Rinus al weer klaar om ons naar het Imhoff Schokoladen Museum te brengen. Er was veel belangstelling voor deze expositie, die uitgebreid overzicht gaf van de aanbouw en de verwerking van cacaobonen, een vrucht van de Theobroma-Cacao (spijs voor de goden). Er was ook een productielijn aanwezig waardoor men de wording van een chocoladereep kon volgen. Aan het einde daarvan stond een lieflijk chocoladebruin meisje, dat in chocolade gedompelde wafeltjes aan ons uitdeelde.

Kon het zijn, dat ik sommigen meerdere keren in de wachtrij zag?

Ja en dan was er de Schoko-Shop. Je keek je de ogen uit aan al het uitgestalde lekkers. En er werd flink gekocht ondanks dat Aldi goedkoper was.

Velen bezochten ook het Panoramacafé waar je een uitstekend kopje koffie dronk en dan maar niet te praten over de uitdagende keuze van de taarten.

En dan was het weer tijd voor Pulheim, waar we het diner in ons hotel gebruikten met een beetje weemoed denkend aan het "Altes Rathaus".

Dag vier, 20 oktober 2007.

Ja, beste mensen, dag vier heeft altijd iets triestigs. Je beseft, het is bijna over. Na een goed ontbijt reden we weer naar de stad van Agrippa waar we twee uren de tijd hadden om er nog iets te bekijken of te shoppen. En zo kwam je op de Hohe Straße en de Schildergasse, de befaamde winkelstraten van Keulen, regelmatig Nederlandse politiemensen tegen, gebukt onder de last van plastic tassen en begeleid door voldane dames.

Om 12.00 uur was het onherroepelijk terug naar Nederland. De terugreis verliep zonder problemen en na een korte tussenstop op de autoweg, waar wij een groepsfoto maakten, arriveerden wij tegen 15.00 uur in het grensplaatsje Denekamp. In het restaurant Concordia werden wij getrakteerd op een uitstekend afscheidsdiner. Vriend Heinz van Leeuwen, die deze reizen voor het eerst meemaakte, beschreef op ludieke wijze zijn ervaringen en dankte Izak, Henk en Rinus voor een geslaagde reis, waar de overige medereizigers het absoluut mee eens waren.

Izak, op zijn beurt, bedankte de deelnemers voor de gezelligheid en verwees naar het jaar 2008 met als reisdoel Dinant in België. Hij verwacht, dat het een weerzien van allen zal worden.

Enschede, 28 oktober 2007.

Arno Spin